

6. Ściągnięcie zryczałtowanych kosztów postępowania należy do właściwej okręgowej izby radców prawnych.

§ 55. 1. Wydatki związane z prowadzeniem postępowania wyjaśniającego oraz postępowania dyscyplinarnego przed okręgowym sądem dyscyplinarnym pokrywa właściwa okręgowa izba radców prawnych, a wydatki związane z postępowaniem dyscyplinarnym przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym — Krajowa Rada Radców Prawnych.

2. Do wydatków związanych z postępowaniem należą w szczególności:

- 1) koszty doręczenia wezwań i innych pism,

2) należności świadków, biegłych i stron, ustalone według zasad obowiązujących w postępowaniu sądowym,

3) inne koszty, które uprawniony organ samorządu zaliczył do kosztów postępowania bezpośrednio związanych z rozpoznaniem sprawy.

§ 56. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *L. Domecki*

139

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 13 kwietnia 1984 r.

w sprawie prowadzenia rejestru fundacji.

Na podstawie art. 10 ust. 4 ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach (Dz. U. Nr 21, poz. 97) stanowi się, co następuje:

§ 1. 1. Rejestr fundacji, zwany dalej „rejestrem”, jest prowadzony przez Sąd Rejonowy dla Warszawy-Pragi w formie księgi rejestrowej.

2. Fundację wpisuje się do księgi rejestrowej pod oddzielną pozycją.

§ 2. Księga rejestrowa podzielona jest na rubryki, w których wpisuje się:

- 1) numer kolejny wpisu,
- 2) nazwę, siedzibę i cel fundacji, datę jej ustanowienia oraz wzmiankę o osobie fundatora,
- 3) oznaczenie organu sprawującego nadzór nad fundacją,
- 4) wzmiankę o złożeniu statutu fundacji,
- 5) imiona i nazwiska członków zarządu (innych organów) fundacji oraz zakres ich uprawnień, a w razie zawieszenia zarządu — imię i nazwisko zarządcy przymusowego,
- 6) rodzaj i zakres prowadzonej przez fundację działalności gospodarczej,
- 7) uwagi, a w szczególności wzmianki o wniesieniu środka odwoławczego od postanowienia zarządzającego wpis o zawieszeniu zarządu i o uchyleniu decyzji o jego zawieszeniu.

§ 3. Dla każdej fundacji prowadzone są odrębne akta rejestrowe, obejmujące dokumenty stanowiące podstawę wpisu do rejestru oraz dokumenty dotyczące postępowania rejestrowego.

§ 4. Sąd może w treści wpisu w rejestrze powołać się na dokument złożony do akt rejestrowych. Powołany dokument uważa się wówczas za objęty treścią wpisu.

§ 5. W postępowaniu w sprawach rejestru stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu nieprocesowym, chyba że przepisy poniższe stanowią inaczej.

§ 6. Postępowanie w sprawie o wpis fundacji do rejestru wszczyna się na wniosek fundatora lub zarządu fundacji. Uprawnionymi do składania innych wniosków o wpis do rejestru są zarząd fundacji i minister sprawujący nad nią nadzór, a w razie zawieszenia zarządu — zarządca przymusowy.

§ 7. Wniosek o wpis do rejestru powinien zawierać dokładne dane potrzebne do wypełnienia poszczególnych rubryk rejestru. Do wniosku powinny być dołączone dokumenty stanowiące podstawę wpisu.

§ 8. Jeżeli wniosek o wpis do rejestru ma braki lub wady, które dadzą się usunąć, sąd zażąda ich usunięcia wyznaczając w tym celu stosowny termin. Jeżeli wnioskodawca nie usunie braków lub wad w wyznaczonym terminie, sąd odmówi wpisu do rejestru.

§ 9. W postanowieniu zarządzającym wpis do rejestru sąd określa dosłowną treść wpisu oraz pozycję i rubrykę księgi rejestrowej, w której wpis ma być dokonany.

§ 10. Postanowienia zarządzające wpis do rejestru są skuteczne z chwilą ich wydania. Postanowienia te sąd uzasadnia tylko na wniosek.

§ 11. Każdy wpis do rejestru oznacza się numerem wynikającym z kolejności wpisu w danej pozycji oraz zaopatruje w datę i podpis sędziego. Numer kolejny wpisu odnotowuje się na wniosku o wpis i na dokumencie stanowiącym podstawę wpisu.

§ 12. Przepisy dotyczące wpisu do rejestru stosuje się odpowiednio do wykreślenia wpisu.

§ 13. Sąd z urzędu zarządza wykreślenie wpisu w rejestrze w razie uchylenia orzeczenia zarządzającego dokonanie wpisu, jak również wówczas, gdy okaże się, że w rejestrze figuruje wpis niedopuszczalny z uwagi na obowiązujące przepisy lub niezgodny z prawdziwym stanem rzeczy.

§ 14. 1. Wgląd do rejestru ma każda osoba zainteresowana treścią wpisów.

2. Rejestr oraz dokumenty objęte wpisem stosownie do § 4 można przeglądać tylko pod nadzorem sekretarza sądowego.

3. Za zgodą przewodniczącego osoba, która wykaze interes prawny, może sporządzać wypisy z rejestru.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: **L. Domeracki**

140

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 25 kwietnia 1984 r.

w sprawie szczegółowych zasad finansowania i przyznawania świadczeń z Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 29 grudnia 1983 r. o Państwowym Funduszu Aktywizacji Zawodowej (Dz. U. Nr 75, poz. 334) zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) „organ administracji” — terenowy organ administracji państwowej, wykonujący pośrednictwo pracy,
- 2) „fundusz” — Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej,
- 3) „najniższe wynagrodzenie zasadnicze” — najniższe wynagrodzenie zasadnicze pracowników zatrudnionych w uspołecznionych zakładach pracy za pełny miesięczny wymiar czasu pracy, w wysokości określonej przez Radę Ministrów w odrębnych przepisach,
- 4) „przeciętne wynagrodzenie” — wynagrodzenie miesięczne obliczone według zasad określonych dla ustalenia ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy, z wyłączeniem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych,
- 5) „propozycja odpowiedniej pracy” — propozycję pracy, do której osoba czasowo pozostająca bez pracy ma przygotowanie zawodowe,
- 6) „propozycja odpowiedniej pracy zastępczej” — każdą pracę, którą osoba czasowo pozostająca bez pracy może wykonywać bez przygotowania zawodowego lub po uprzednim krótkotrwałym przygotowaniu zawodowym bądź po przekwalifikowaniu.

§ 2. 1. Ze środków funduszu mogą być refundowane wydatki na wynagrodzenia dla pracowników uspołecznionych zakładów pracy, przygotowywanych zawodowo, oraz składki na ubezpieczenia społeczne za tych pracowników, jeżeli są przekwalifikowywani w związku z uruchomieniem produkcji:

- 1) materiałów, półfabrykatów, części i zespołów do produktu finalnego, dotychczas nie produkowanych przez zakład,

2) nowej grupy wyrobów finalnych przeznaczonych na zaspokojenie potrzeb rynku i na usługi dla ludności.

2. Pracownicy w okresie przygotowania zawodowego otrzymują wynagrodzenie w wysokości 100% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia.

3. Przygotowanie zawodowe pracowników może być finansowane ze środków funduszu przez okres nie dłuższy niż trzy miesiące.

4. Środki funduszu na finansowanie przygotowania zawodowego pracowników przyznaje organ administracji właściwy ze względu na siedzibę uspołecznionego zakładu pracy.

§ 3. 1. Pracownikom, którzy po ukończeniu przygotowania zawodowego uzyskują wynagrodzenie niższe od pobieranego przed przekwalifikowaniem, przysługuje dodatek wyrównawczy obliczony na zasadach stosowanych przy ustalaniu dodatków wyrównawczych do wynagrodzeń, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 297 pkt 2 Kodeksu pracy.

2. Dodatek, o którym mowa w ust. 1, wypłaca się przez okres nie dłuższy niż sześć miesięcy.

§ 4. 1. Ze środków funduszu przeznaczonych na finansowanie przygotowania zawodowego uczniów szkół zawodowych i młodocianych pracowników uspołecznionych zakładów pracy są refundowane wydatki na:

- 1) ekwiwalenty pieniężne wypłacane uczniom szkół zawodowych dla niepracujących w okresie praktycznej nauki zawodu w warsztatach szkolnych lub w uspołecznionych zakładach pracy, odbywanej na podstawie umowy zawartej pomiędzy szkołą a uspołecznionym zakładem pracy,
- 2) wynagrodzenia wypłacane młodocianym pracownikom uspołecznionych zakładów pracy, zatrudnionym na podstawie umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego, oraz składki na ubezpieczenie społeczne za tych pracowników.